

MANIFEST PER A LA CONCENTRACIÓ CONTRA LES VIOLÈNCIES MASCLISTES I ELS FEMINICIDIS 19 DE MARÇ 2026

Bona nit. Desgraciadament ens reunim un cop més aquí, com a veïnes i veïns, com a barri, com a comunitat, per alçar la veu davant d'una realitat que ens colpeja amb una duresa insuportable.

Ens trobem aquí per dir prou.

Prou de violències masclistes.

Prou de feminicidis.

Prou de silencis, de complicitats i d'indiferència.

Aquest 2026 ja han estat assassinades una vintena de dones i tres menors.

No són xifres. No són estadístiques. Són vides arrabassades. Són noms, històries, somnis trencats. Són famílies i comunitats devastades.

Avui les volem recordar, fer-les presents ens volem comprometre a no oblidar-les.

La violència masclista no és un fet aïllat ni inevitable. És el resultat d'un sistema que continua permetent, minimitzant i, massa sovint, justificant la violència contra les dones i les criatures. Un sistema que educa en la desigualtat, que tolera el control, que banalitza el maltractament i que arriba, en els casos més extrems, a l'assassinat.

Per això avui no només plorem. Avui també denunciem.

Denunciem totes les formes de violència: la física, la psicològica, la sexual, l'econòmica i la institucional.

Denunciem la manca de recursos suficients per protegir les víctimes. Denunciem la revictimització.

Denunciem que encara hi hagi dones que no són escoltades, que no són cregudes, que no s'arribi a temps.

I alhora, avui també reafirmem el nostre compromís.

Ens comprometem a contribuir a construir barris segurs, xarxes de suport, espais lliures de violències.

Ens comprometem a educar en la igualtat, en el respecte i en la llibertat.

Ens comprometem a no mirar cap a una altra banda.

Perquè el silenci també mata.

Perquè la indiferència també és violència.

Avui fem una crida a tota la societat: institucions, entitats, escoles, famílies, mitjans de comunicació. Aquesta lluita és col·lectiva. Aquesta responsabilitat és de totes i tots.

No volem més minuts de silenci.

Volem vides lliures de violència.

Per les que ja no hi són.

Per les que resisteixen.

Per les que vindran.

Ni una menys. Ens volem vives, lliures i dignes.

Gràcies.